

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1095

09.03.2024 (135)

Michael Kühnen

De tweede revolutie Deel I: Geloof en strijd

Deel 8

De jaren zestig waren de lange nacht van het nationaalsocialistische idee. Zeker, er waren nationaalsocialisten in Duitsland, kleine groepjes voormalige partijgenoten die zich hadden aangesloten bij een of andere nationale organisatie en wachtten op betere tijden. Pogingen van oude nationaalsocialisten, via Zuid-Amerika en de Nationaalsocialistische Wereldunie (WUNS) via Engeland, om iets op te bouwen in Duitsland mislukten.

Even iets over ODESSA, dat in de jaren '60 zogenaamd zijn laatste grote poging deed om invloed te krijgen in de wereldpolitiek:

Het kan met zekerheid worden aangenomen dat tegen het einde van de oorlog in kringen binnen de partij en de SS werd nagedacht over het voortzetten van hun werk na de verloren oorlog. Dit blijkt uit de goed georganiseerde vluchtroutes, via Rome naar Zuid-Amerika, voor hoge partij- en SS-kopstukken en het feit dat belangrijke documenten van het Derde Rijk in veiligheid konden worden gebracht.

In deze context zijn de schuilplaatsen in Oostenrijkse en nu Tsjecho-Slowaakse bergmeren beroemd geworden. Het bestaan van een groep als de ODESSA wordt ook ondersteund door het feit dat er duidelijk bewakers werden achtergelaten bij deze meren - de ontdekking van Nazi-documenten en vervalste pondbiljetten, ooit

bestemd om de Britse economie zelfs in de laatste maanden van de oorlog te ontwrichten, in de Oostenrijkse Toplitzsee kostte de Westerse geheime diensten in het begin van de jaren '60 nog twee doden. Het is ook een feit dat de Tsjechen minstens één geval in hun meren vonden. Toch moet het duidelijk gezegd worden:

Er is geen bewijs voor het bestaan van ODESSA, maar veel dingen wijzen erop.

Hoe dan ook, in het midden van de jaren 60 werkte een team van Duitse wetenschappers namens de Egyptische regering aan de ontwikkeling van raketten tegen Israël - gebaseerd op een verdere ontwikkeling van de V2. Geruchten, die nooit zijn bevestigd, zeggen dat deze wetenschappers werden gerekruteerd en geplaatst door ODESSA. Als dit waar is, was dit de laatste politiek belangrijke actie van ODESSA. Op de laatste militaire parade voor de Zesdaagse Oorlog werden deze raketten gedemonstreerd aan het publiek, alleen de kernkoppen waren nog niet klaar, maar de aanvalsoorlog en de overwinning van de Joodse staat maakten een einde aan dit experiment van een Egyptische middellangeafstandsraket. Vandaag de dag wordt ODESSA - nu omgedoopt tot de Comrades Association - alleen verondersteld voor kameraden te zorgen die dreigen te worden vervolgd voor vermeende oorlogsmisdaden.

Met een goed geweten kan worden aangenomen dat er zelfs dertig jaar na de oorlog nog steeds een strijd woedt tussen nationaalsocialistische geheime organisaties die hun oorsprong nog steeds direct in het Derde Rijk hebben en de handlangers van de zegevierende mogendheden of de Israëliëse geheime dienst. Deze geheime oorlog heeft echter geen invloed op politieke ontwikkelingen en dus verlaten we de wankelende grond van speculatie en keren we terug naar Duitsland aan het einde van de jaren zestig.

De nationaalsocialistische beweging van de nieuwe generatie begon in 1967 met de al genoemde activiteiten van **Wolf-Dieter Eckhart**, die met organisaties als de Bund Deutscher Nationalsozialisten en later de Freundeskreis der NSDAP met de kranten "Nationalsozialistischer Deutscher Nachrichtendienst" en "Mitteilungsblatt des Freundeskreises der NSDAP" nazi-propaganda voerde.

In 1970 werd in München een eerste poging gedaan om de NSDAP weer op te richten. Deze poging mislukte, net als andere daarna, omdat een groep nationaalsocialistisch gezinde mensen zonder posters, kranten en geld eenvoudigweg geen partij is. Het gevolg was de bloei van nazi-strijdgroepen overal - volledig onafhankelijke, kleine en slechts regionaal significante groepen, die elk op zichzelf werkten zonder vaste vorm en strategie, en waarvan sommige vandaag de dag nog steeds bestaan. De impuls voor een verenigde, sterke ondergrondse beweging van de NS moest van buiten komen:

De tijd was rijp voor een nieuwe NSDAP! Overal in Duitsland wachtten nationaalsocialisten op het signaal.

In 1971 richtte de toen 18-jarige Amerikaans-Duitse **Gerhard Lauck** de NSDAP-AUSLANDSORGANISATIE op. In de volgende jaren was het mogelijk om overal in Duitsland NSDAP/AO-cellen op te richten onder de reeds bestaande NS-strijdersgroepen, in de NPD, de JN en in vele andere organisaties. Deze cellen werden en worden bevoorraad met propagandamateriaal uit Amerika en zijn tegenwoordig zo talrijk dat men zonder overdrijving kan stellen:

De NSDAP/AO kan niet langer worden verpletterd. Tijdens een bijeenkomst in Hamburg in 1974 legde de partijleider van de NSDAP/AO, Gerhard Lauck, de rol van buitenlandse Duitsers in de nationaalsocialistische vrijheidsstrijd uit:

"Het zal je verbazen om te horen dat na en tijdens de oorlog ook de Yanks zich realiseerden dat de propaganda tegen Hitler en het Derde Rijk simpelweg te onwaarschijnlijk was om waar te zijn, want de heldhaftige strijd van het Duitse volk en hun absolute "loyaliteit tot het bittere einde" is ondenkbaar onder een misdadig leiderschap. Menig Amerikaanse soldaat die de Duitse soldaat op het slagveld leerde kennen, moest mij toegeven dat de Duitse soldaten de beste waren en dat zij, de geallieerden, de oorlog alleen hadden gewonnen dankzij een groot numeriek overwicht, waaraan ik het verraad moet toevoegen dat roemloos de Duitse geschiedenis inging op 20 juli 1944.

Sinds 1945 is er noch vrede noch vrijheid in de wereld. Twee misdadige oorlogen tegen Duitsland om de democratie veilig te stellen en de wereld te redden hebben noch gerechtigheid noch veiligheid gebracht, maar alleen onrechtvaardigheid in een verdeeld, bezet Europa en de opkomst van een Aziatisch gevaar, namelijk de Sovjet-Unie. Dit feit heeft veel Amerikanen aan het denken gezet en menig voormalige tegenstander is een vriend van Duitsland geworden en een bewonderaar van Adolf Hitler en hier bedoel ik pure Yankees. Ik kan dus niet beschouwd worden als een vertegenwoordiger van deze, eindelijk, bijna te laat verlichte Yankees, want ik ben geen Yankee. Ik ben in de eerste plaats een geëmigreerde Duitser en pas in de tweede plaats een Amerikaans staatsburger. Wij Amerikaans-Duitsers vervullen onze plicht als burgers tegenover de Amerikaanse regering, maar alleen als die niet tegen ons Duitse vaderland vecht. Voor mij is mijn Amerikaanse staatsburgerschap een wapen.

Wij Amerikaans-Duitsers zijn in Duitsland niet zo populair als de geëmigreerde Duitsers in Zuid-Afrika en Oost-Europa, omdat de grote meerderheid veramerikaniseerd is en zelfs tegen het Duitse vaderland heeft gevochten. Maar juist daarom is de minderheid van Volkstreuen des te meer te waarderen, omdat we niet alleen tegen de Yanks moeten vechten, maar ook tegen de zogenaamde

Volksgenossen, tegen de volledig veramerikaniseerde German-haters van Duitse afkomst die niet eens merken dat hun eigen achternaam Duits is. Tegen de culturele intellectuelen die meer belang hechten aan volksliederen dan aan het Duitse vaderland en tegen de patriotten die veel praten en drinken maar niets doen. Maar dat zijn Duits-Amerikanen, namelijk Amerikanen van Duitse afkomst. Maar wij zijn Amerikaans-Duitsers. Duitsers die maar één ding gemeen hebben met de VS, namelijk dat we hier wonen.

De meeste Amerika-Duitsers zijn oudere mensen, maar er zijn nog jongens zoals ik. Wij zijn misschien een raadsel voor jullie Rijksduitsers omdat wij het slachtoffer zijn van de nederlagen van Amerika-Duitsland. We leerden onze moedertaal, Duits, grotendeels van onze grootouders, op school en op de universiteit, omdat we het thuis niet mochten of konden leren. Dat er zoveel verloren is gegaan, is niet de schuld van mijn generatie. Maar het is onze plicht om te behouden wat is gebleven en terug te winnen wat verloren is gegaan, ook al duurt dat jaar na jaar en generaties lang, zodat onze kinderen en kleinkinderen niet langer hoeven te lijden onder anti-Duitsheid. Ondanks deze nederlaag op taalkundig gebied, kan ik eerlijk zeggen dat wij Duitsers in het buitenland vaak betere Duitsers zijn dan veel heropgevoede democraten hier in de zogenaamde Bondsrepubliek, die in werkelijkheid slechts een kolonie van de geallieerde bezetting is.

Mijn opvoeding als kind was altijd Duits-nationaal en völkisch. Toen ik later kennismaakte met de Duitse nationalistische beweging of het nationaalsocialisme, wist ik meteen dat mijn opvoeding en houding daar honderd procent mee in overeenstemming waren - ondanks grote afstanden, ondanks gebrek aan taal, ondanks generaties in het buitenland, bleef de Duitse ziel trouw aan het Duitse bloed. Daarin ligt de enorme kracht van de Duitse nationaliteit, gevreesd als de pest door onze tegenstanders. Dit gebrek aan taal is en was zeker een groot nadeel. Want als je een volk zijn taal ontnemt, ontnem je al te gemakkelijk zijn cultuur en zijn essentie, en dus heeft deze omstandigheid ook bijgedragen aan de ondergang van het buitenlandse germanisme. Maar we hebben ook een groot voordeel gehad: de bittere vervolging vanwege onze trouw aan het Duits en de Duitse nationale houding heeft ons sterker dan ooit aan elkaar gebonden!

(Na deze rally kreeg Lauck een inreisverbod).

De lezingentournee van de partijleider door West-Duitsland had een nieuwe ontwikkeling binnen de beweging in gang gezet: de cellen en hun leiders, die tot dan toe strikt gescheiden waren, leerden elkaar kennen en begonnen gezamenlijke operaties te plannen en uit te voeren. De SA van de NSDAP/AO ontstaat!

De SA: een hechte eliteformatie onder leiding van de stafleiding binnen het

bezette gebied van het Reich, die tegenwoordig eenheden heeft in alle Gaue en de NSDAP/AO in de afgelopen jaren tot de sterkste en vooral actiefste verzetsorganisatie van de NS heeft gemaakt.

In 1976 werd Gerd Lauck in de BRD gearresteerd en bijna een half jaar gevangen gezet voordat de bezettingsmacht hem naar de VS deporteerde. Zijn tijd in de gevangenis bewijst de juistheid van zijn eerder uitgesproken overtuiging

:

"De NSDAP/AO overleeft elke arrestatie - ook de mijne. De NSDAP/AO kan niet langer verpletterd worden."

In 1977 voert de SA haar eerste grote propaganda-offensief uit. De grootste successen worden behaald door de SA-stormen in Hamburg en Hannover, die herhaaldelijk de krantenkoppen halen. Eind 1977 houdt de SA onder leiding van stafchef "**Armin**" een vergadering van de voltallige stafleiding, waarbij wordt besloten om de naam van de NSDAP/AO te veranderen van Buitenlandse Organisatie in Aufbauorganisation - nog een teken van de stevige verankering die de NSDAP/AO tussen de bedrijven in Duitsland heeft gevonden. Over de structuur en de taak van de NSDAP/AO zei de partijleider het volgende in de "**NS-Kampfruf**" van de krant van de beweging:

De organisatie:

De NSDAP/AO

De NSDAP/AO is zowel de buitenlandse organisatie als de structurele organisatie van de NSDAP. Het is de grootste nazi-bestrijdingsorganisatie in het huidige Duitsland. Binnen Duitsland en de Ostmark is de NSDAP-AO georganiseerd in vele onafhankelijk van elkaar werkende cellen, die worden gecoördineerd en voorzien van propagandamateriaal door het buitenlandse hoofdkwartier van de NSDAP/AO. Dit buitenlandse hoofdkwartier bevindt zich in Amerika, waar de legaliteit een grootschalige propagandamachine mogelijk maakt, of de publicatie van de Kampschritt NS Kampfruf en een stortvloed aan stickers, posters en pamfletten.

De NSDAP/AO strijdt resoluut tegen het NS-verbod en streeft naar toelating van de NSDAP als stemgerechtigde partij in Duitsland en Ostmark. Totdat de strijd voor de opheffing van het NS-verbod, of het overwinnen van de huidige bezettingsomstandigheden, de heroprichting van de NSDAP zelf mogelijk maakt, ligt de leiding in handen van de organisatorische leider van de NSDAP/AO en de leidende NSDAP/AO (ondergrondse) strijders in binnen- en buitenland. Het uiteindelijke doel is het ontstaan van een nazistaat in een vrij, soeverein Groot-Duits Rijk en een Nieuwe Orde met een raciale basis in de hele Arische wereld.

De NSDAP/AO is actief op internationaal niveau. Hoewel de meeste leden zich natuurlijk in Duitsland bevinden, wordt zij ook gesteund door Duitsers in het buitenland over de hele wereld. In de kring van aanhangers van de NSDAP/AO zijn ook veel niet-Duitse nationaalsocialisten vertegenwoordigd die sympathiseren met de NSDAP/AO in haar moeilijke strijd voor een nationaalsocialistisch Duitsland. Voor deze kameraden publiceert de NSDAP/AO het NS Report in het Engels, evenals divers materiaal in andere talen.

De strijd voor een recht:

In het licht van de heersende bezettingsomstandigheden en de huidige belachelijke zwakte van de beweging in vergelijking met de NSDAP van het Derde Rijk, zou een voorbarige poging om de partij opnieuw op te richten een nutteloos in gevaar brengen van de leden zijn, een absurditeit die schadelijk is voor de reputatie van de NS-beweging, een karikatuur en dus een belediging voor de partij van de Führer en een onovertroffen schaamteloosheid (of op zijn minst een zielige naïviteit) van de kant van de bedoelde "partijleiding".

De NSDAP/AO stelt zich op het standpunt dat het recht van een nazi-organisatie om de naam NSDAP te dragen moet worden bevochten door een prestatie van historische betekenis.

PAS ALS WIJ, JONGE NS-STRIJDERS UIT DE NAOORLOGSE PERIODE, ERIN GESLAAGD ZIJN OM VOOR DE VRIJHEID VAN DE NS-BEWEGING IN DUITSLAND TE VECHTEN, ZULLEN WE HET RECHT HEBBEN OM DE NSDAP OPNIEUW OP TE RICHTEN!

Of deze NS-vrijheid nu wordt bereikt door de gedwongen opheffing van het NS-verbod, of door de omverwerping van het verraderlijke regime van Bonn, is in dit opzicht irrelevant. De nazi-strijdorganisatie, die de leidende kracht in de ondergrondse heeft gevormd, zal zich dan omvormen tot deze nieuw opgerichte NSDAP en de partijleiders zullen uit haar leiderskringen voortkomen. Niet de rechtvaardiging van het bestaan, de structuur of de aanspraak op leiderschap van een nazi-organisatie is doorslaggevend, maar het concrete succes ervan.

De drie taken:

De NSDAP/AO heeft drie belangrijke taken op zich genomen. De eerste taak is het **leveren van propaganda**. De NSDAP/AO heeft zich ten doel gesteld niet alleen de NSDAP/AO-cellen, maar de gehele NS-beweging in Duitsland naar vermogen te voorzien van NS-propagandamateriaal. Dat het onder de huidige bezettingsomstandigheden nauwelijks mogelijk is om daadwerkelijk "genoeg" materiaal te leveren is duidelijk, maar het is geen reden om niet te proberen zo

veel en zo goed mogelijk materiaal te verspreiden! Daarom verwacht de NSDAP/AO van haar militanten en medewerkers dat ze dit materiaal effectief gebruiken en naar vermogen bijdragen om tenminste een deel van de financiële lasten te betalen. Het is algemeen bekend, tenminste in activistische kringen, dat de NSDAP/AO veel, veel meer materiaal verstuurt dan door de frontstrijders wordt of kan worden "betaald".

De tweede taak is het **opbouwen van een materiële basis**, die absoluut essentieel is voor de voortzetting en uitbreiding van het propagandawerk. De strijd om fondsen zal op de lange termijn een beslissende factor zijn. Daarom zijn de bijdragen van de kring van sponsors en donaties van mecenasen erg belangrijk. Daarnaast zijn er inkomsten uit de verkoop van verschillende artikelen.

De derde taak is het **vormen van een verenigde organisatie**. Stroomlijnen is zelfmoord in de ondergrondse. Alleen het celsysteem, voorzien van materiaal door het buitenlandse hoofdkwartier, heeft zich in de praktijk bewezen. Slechts enkele NSDAP/AO kameraden worden gearresteerd, bijvoorbeeld tijdens bindingsacties. Bijna alle arrestaties zijn voor andere acties. Ook moet vermeld worden dat niet het buitenlandse hoofdkwartier, maar de celleiders en activisten zelf hun cellen moeten opzetten, leiden en acties moeten uitvoeren. Ze genieten dus heel wat vrijheid van de organisatorische leiding en dus de mogelijkheid om zich te bewijzen in actieve strijd. De inmenging van de leiding is niet wenselijk en niet noodzakelijk en blijft minimaal.

Leiderschap:

Officieel zal het hoogste organisatorische leiderschap onvermijdelijk bij het buitenlandse hoofdkwartier liggen, omdat het de meeste functies van een organisatorisch leiderschap op zich moet nemen, tenminste voor zover dat überhaupt mogelijk is in het geval van een ondergrondse organisatie. Deze functies zijn:

- de propagandavoorraad
- het bouwen van een materiële fundering
- de oprichting van een communicatiecentrum
- de algemene coördinatie
- de publieke vertegenwoordiging van de organisatie

De geschiedenis van de nazi-beweging sinds 1945 heeft laten zien dat geen enkel hoofdkwartier binnen bezet Duitsland deze functies kan vervullen, tenminste niet als het gaat om een langdurige en grootschalige onderneming zoals de NSDAP/AO. In werkelijkheid ligt de leiding niet bij het buitenlandse

hoofdkwartier alleen, noch in de handen van één individu, maar bij een kring van de belangrijkste nazi-leiders, gevormd in jaren van harde strijd. De overgrote meerderheid van deze leiders zijn Rijksduitsers en actief in de ondergrondse strijd van de NS in het Reichsgebied. Slechts een relatief kleine minderheid van de leiders bevindt zich in het buitenland, waar ze het buitenlandse hoofdkwartier moeten bemannen.

Aangezien het buitenlandse hoofdkwartier slechts een zeer klein deel van de NSDAP/AO vertegenwoordigt, ook al moet het vanwege het naziverbod de functies van organisatorisch leiderschap vervullen en speelt het dus een schijnbaar buitenmaatse rol, zijn zijn leiderschapsprerogatieven beperkt ten opzichte van de andere gezaghebbende leiders in ons gemeenschappelijke, Duitse vaderland, wier vrijwillige medewerking en instemming een voorwaarde is voor een serieuze nazi-bestrijdingsorganisatie.

De NSDAP/AO verwerpt elke absolute aanspraak op leiderschap. Alleen de Führer, Adolf Hitler, had het recht op een onvoorwaardelijke aanspraak op leiderschap. Iedereen die na 1945 hetzelfde voor zichzelf opeist, is een arrogante schavuit. Dit betekent echter niet dat wij als nationaalsocialisten moeten afzien van het opbouwen van een strijdorganisatie en de daarbij behorende noodzakelijke prerogatieven van haar leiders, maar alleen dat dit doel op een realistische manier moet worden nagestreefd.

De NSDAP/AO is van mening dat ze zich in de ogen van de NS-militanten moet bewijzen in plaats van andersom, dat trouw eerder verdiend dan geëist moet worden en dat leden en collaborateurs voor zich gewonnen moeten worden door constructieve samenwerking, d.w.z. een concrete dienst (de levering) en een concrete wederdienst (de verbintenis), zelfs vóór en onafhankelijk van het "lid worden". De basis van loyaliteit, waarop elke vrijwillig bewezen trouw berust, is een vertrouwensrelatie, een gevoel van verantwoordelijkheid en een gevoel van erbij horen (ook organisatorisch), dat zich alleen geleidelijk kan ontwikkelen.

Lidmaatschap van de NSDAP/AO is niet formeel (evenmin als bij de PLO). In tegenstelling tot de Fördererkreis is er geen kaart en geen maandelijks contributie. Ook geen certificaat en geen insigne. Lidmaatschap houdt in dat je jezelf als lid van de NSDAP/AO beschouwt en daarnaar handelt, d.w.z. hun belangen behartigt, hun instructies opvolgt en hun leiderschap erkent. Dat is lidmaatschap van de NSDAP/AO. **"Dit is onze manier!"** (uit: De strategie van de NSDAP/AO door Gerhard Lauck)

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Nummer 104 April 2012 12/12

Der Kampf geht weiter !

Seitlang haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung wieder die ja immer in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Militärisch von Deutschland, Vorkriegs-, Kriegsjahre und Nachkriegszeit haben nicht angeht, das kann die gesamte Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu stehen.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völkern- und Rassenfragen werden Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern. Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des hochgeliebten Völkern ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die vorerwähnte Gegen ist also dabei, das Volkstum - gegen alle weißen Völkern (1) - zu begeben. Seine Mittel sind Erziehung, Überführung und Rassenreinigung.

Ob "Hitler" oder "Hitler", ob in Wahrheit oder in Heuschreck, ob mit Propagandamittel, bewährt oder auf einem Schicksalsspiel andere Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottwald Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

11005 19.06.2012 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Geef uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotograferen bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Leger van de Mensheid (www.movingthement.com/truth.htm). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bestuurders van WVO II is een absoluut mijnenveld van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kun-

the **NEW ORDER**

Number 174 (137) Printed 17/12/12 April 26, 2012 (137)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education. Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottwald Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!